

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

CLEVELAND 3, O., WEDNESDAY MORNING, FEBRUARY 14, 1945

LETO XLVIII—VOL. XLVIII

Budimpešta je padla

Po 49 dneh obleganja so Rusi osvojili madžarsko prestolnico, kjer so zajeli več kot 110.000 Nemcev. V Šleziji so Rusi predrli nemško črto pri reki Bober.

London, 13. feb. — Budimpešta, prestolnica Madžarske, "kraljica Donave," je danes padla Rusom v roke. Obleganje je trajalo polnih 49 dni, tekoma katerega je padlo več kot 110.000 Nemcev v rusko ujetništvo.

Okupacijo sta izvršili 2. in 3. ukrajinska armada pod poveljstvom maršalov Malinovski in Tolbukin. Ti dve armadi imata zdaj prosto pot proti Dunaju in Pragi, dočim prodira severno od tukaj prva ukrajinska armada ob češki meji v centralno Nemčijo.

Odkar je padel Rim 4. junija lanskega leta, so zavezniki osvojili že 17 evropskih prestolnic.

Nemško poročilo javlja, da je nemška garnizija danes jutraj vdrla iz mesta, se prebila skozi ruske vrste in je zdaj na prostem. Stalin je pa danes poročal, da so ruske čete zajele v Budimpešti vso nemško in madžarsko garnizijo, in da je bil zajet tudi nemški poveljnik general Wildenbruch z vsem svojim štabom. Stalin je rekel, da je bila Budimpešta glavna ovira pred Dunajem.

Rusi so izpraznili vzhodni del Pešte, še 19. januarja. Sinoči so pa zasedli kraljevo palačo v Budi, na zahodnem bregu Donave in starodavno trdnjavo.

Nemcem se je zdela Budimpešta tako važna, da so se borili zanj od ulice do ulice, od razvaline do razvaline. Ruske čete so se prikazale v predmestjih še zadetkom novembra, toda šele 27. decembra so vdrla v mesto. Dunaj leži od tukaj 130 milj severozahodno. V Budimpešti so imeli Nemci najvažnejše tovarne za vojne izdelke.

Budimpešta leži na razpotju 14 glavnih železniških prog proti Avstriji, Nemčiji, Romuniji in Jugoslaviji.

Budimpešta sestoji iz dveh mest: Bude in Pešte. Leta 1873 sta se združili v eno ime — Budimpešta, ali Budapest.

Armada maršala Koneva je strla nemško obrambno črto ob reki Bober, 70 milj vzhodno od Dresdene. S tem ogroža ruska armada Berlin od juga in lahko pride za hrbet nemškim četam, ki so zbrane pred Berlinom ob reki Odri. V Pomeraniji so ruske čete 20 milj pred pristaniščem Stettin na Baltiku.

Pogreb K. Milanich
Pogreb pokojne Katherine Milanich bo jutri zjutraj ob devetih iz Sveikovskega pokopnega zavoda. Pokojna je bila doma iz Gorenje vasi pri Škofji Loki.

MESTO KONFERENCE JE BILO PREJ LETOVIŠČE RUSKIH CARJEV

London. — Obmorsko mesto Jalta na Krimu, kjer so zadnji teden zborovali veliki trije, je znana ruska riviera z letovišči, kopališči in sanatoriji. Včasih je bilo to zimsko bivališče ruskih carjev in plemenitšev. Nekdanje lepe palače so pa zdaj Rusi spremenili za oddih delavcev, vojakov in mornarjev.

Ta kraj imenujejo po svoji naravni lepoti "dragulj Sovjetske unije." Okolica je posejana z vinogradi in olivnimi nasadi. Na to konferenco je potoval Stalin 850 milj iz Moskve, premier Churchill se je peljal preko vse Evrope in čez Črno morje, dočim je potoval predsednik Roosevelt skoraj 6.000 milj daleč preko Atlantika, nad Sredozemskim in Črnim morjem.

Kot druga ruska mesta je tudi Jalta mnogo trpela v tej vojni. Mesto so vzeli Nemcem nazaj Rusi 16. aprila 1944. Do konference so Rusi mesto že toliko popravili, da so imeli številni gostje udobna stanovanja.

TUDI HČERKA JE ŠLA Z ATOM NA KONFERENCO

Washington. — Mrs. John Boettiger, hči predsednika Roosevelta, se je udeležila konference velikih treh na Krimu, kot se poroča. Že od leta 1943 je Mrs. Boettiger v Beli hiši, kjer opravlja razne zaupne tajniške posle pri očetu.

Hčerka je hotela z očetom na konferenco. Sklicevala se je na to, da je bila na konferenci v Teheranu tudi Churchillova hči Sara. Pa jo je ata Roosevelt vzel s seboj. Na bojni ladji, ki je nosila Mr. Roosevelta od Maltine na Krim, se je nahajala tudi Mrs. Boettiger, kot kaže slika.

Lausche hoče obdavi domače zavarovalnice

Columbus, O. — Na poziv guvernerja Lauscheja je bil vložen v legislaturo predlog, da se obdavi vse zavarovalne družbe v državi Ohio. Dozdaj so plačevali državni davek samo tiste zavarovalne družbe, ki so poslovale v mejah države. Te so grozile, da bodo šle na sodnijo, in ako bi zmagale, bi država izgubila kakih \$8.000.000. Da pa to prepreči, je guverner svetoval predlog, da se obdavi tudi domače zavarovalnice in sicer 2/4 od prometa, dočim plačujejo tuje zavarovalnice nekaj več.

Pred legislaturo je tudi predlog, da bi dobivali probatni, municipalni, okrajni, apelatni in sodniki najvišje sodnije \$6.000 na leto pokojnine. Tak predlog je propadel pred dvema leti.

PREVIDNI INDCI DAJO PREDNOST ŽENAM

London. — V Indiji je bil star običaj, da je jezdil gospodar na oslu ali muli naprej, so za njim šle pa njegove žene peš z razno prtljago. Zdaj so pa to zabrnili in žene gredo naprej, za njimi pa jezdijo soprogi. Pota so namreč nevarna, ker so Japonci zakopali vanje mine, zato ostanejo možiki previdno zaidej.

Iz raznih naselbin

New York. — Tukaj je nenadoma umrl John Lacjan, star 57 let in doma iz Domžal. V tem mestu je živel čez 30 let in bil po poklicu klobučar. V Glen dalu, L. I., zapušta sina, brata in več sorodnikov, v starem kraju pa brata in sorodnike.

Johnstown, Pa. — Dne 25. jan. je po dvodnevni bolezn umrl Marko Grgurich, star 56 let. Doma je bil iz vasi Kuševce pri Akrovcu na Hrvaškem, kjer zapušta ženo in hčer, v Ameriki pa par oddaljeni sorodnikov.

Dne 29. jan. je po večmesečni bolezni umrl v bolnišnici Frank Zalar, star okrog 60 let in doma iz Cerknice (po domače Obrezov). V Ameriki je bil čez 40 let. Zapušta ženo, šest hčera in tri sinove, od katerih so trije v armadi (eden je bil ranjen in se nahaja v bolnišnici v Angliji). Bil je mirne in dobrosrčne narave in priden delavec v mizarški in zidarski stroki. Zadnja leta ni bil pri nobenem društvu, ker ga je bil vsled depresije prisiljen pustiti. Iz Italije se je oglasil Tom Bricley, ki je bil pozvan v armado pred letom.

Vojak bi bil rad kralj otočja

Elyria, O. — Mrs. Willenson je prišla na sodnijo po razporoko. Zahtevo je podprla s sliko, ki jo je poslal njen mož Leo, ki je z ameriško armado nekje na pacifičnih otokih. Na sliki je njen mož in neka zamorska lepota. Vojak pravi, da bi rad dobil razporoko od svoje žene, da bi po vojni lahko ostal na otočju, kjer ga bodo kronali za "kralja." Žena pravi, da mu iz srca priporoča to izredno veliko čast.

Ogromno delo bo poslali ljudi iz Nemčije domov

London. — Zavezniki imajo pripravljenih 2.000 posebno izšolanih oseb, ki bodo šle v Nemčijo in začele od tam razpošiljati na njih domove 12.000.000 delavcev, ki so jih naciji pripeljali v Nemčijo na prisilno delo.

Teh 2.000 oseb je zdaj v Franciji in treba jih bo morda še kakih 8.000 tako veliko delo jih čaka. Pravi, da bo to podvzetje tako ogromno, da bo treba vsako uro po en vlak skozi 18 mesecev, predno bodo razposlali iz Nemčije na njih rojstne domove vse ljudi. Morda bo vzelo polna tri leta, predno bodo zopet vsi doma iz Nemčije.

Ljudi bodo zbirali na raznih centrih, kjer jih bodo čekali in zdravniško preiskali, predno jih bodo razposlali na njih domove. Pri tem bo gotovo dosti nacijs, ki bodo skušali odnesti svojo kožo s temi izomci. Posluževali se bodo raznih ukradenih in uropanih listin.

WPB je prevzel vso zalogo žveplen

Washington. — Urad za vojno produkcijo je prevzel kontrolno na vso izdelavo in razpečevanje žveplen. S tem hoče vlada zagotoviti dovolj žveplen za bojno silo in enakomerno razdelitev med civilno prebivalstvo. Za civilno prebivalstvo bo dovolj kuhinjskih žveplen, takih v škaflijah in papirnatih zavojih bo pa manj.

Še na mnoga leta!

Danes obhajata srebrno poroko ali 25 letnico srečnega zakonskega življenja Mr. in Mrs. Matt Nousak iz Geneva, Ohio. Njun sin Pvt. Matthew Nousak služi v armadi Strica Sama.

Včeraj sta pa praznovala 30 letnico srečnega zakonskega življenja Mr. in Mrs. Alfred Huth iz Garfield Heights. — Obena paroma želijo sorodniki, prijatelji in znanci še mnogo let zdravja in sreče, kar jima istakotko želimo tudi mi.

Razne vesti od naših borcev v službi Strica Sama

Mrs. Janes Dorsak, 1212 E. 176. St. je prejela brzojav, da je njen sin Pvt. Wm. J. Kostelic med pogrešanimi od 14. januarja nekje v Luxembourgu. Star je komaj 19 let in je bil klican v armado 18. julija 1943. Preko morja je bil poslan lanskega junija. Pohajal je v West High šolo. Doma ima tudi sestro Regina.

Herman Seelye, sin Mr. in Mrs. Jack Seelye, 1228 Addison Rd. odide jutri v armado Strica Sama. Želimo mu vso srečo in pa zdrav povratek. Njegova mama je iz poznane Kresetove družine na istem naslovu.

Seaman I/C Edward A. Oster, sin Mr. in Mrs. Joseph Oster iz 1274 E. 59. St. je bil ranjen v bojih na Pacifiku. Zdravi se v mornariški bolnišnici.

POLJSKA VLADA V LONDONU NE SPREJME ODLOKA GLEDE ODSTOPA ZEMLJE RUSIJI

Dokler bodo ruske čete okupirale poljsko zemljo, ne bo imela poljska vlada nobene pravice štiti pravega naroda, izjavljajo Poljaki.

London, 13. feb. — Poljska vlada v Londonu je zavrnila priznanje odloka velikih treh ter jih je obdolžila kršitve Atlantskega čarterja, v besedi in duhu, ker je s tem odvzeta narodu pravica zagovarjati in braniti svoje lastne interese.

Prelom med Rusijo in Japonsko pred aprilom

Washington. — V diplomatskih krogih se govori, da bo Rusija odpovedala svojo nevtalnost napram Japonski pred 25. aprilom. Takrat bodo namreč Združeni narodi začeli s konferenco v San Franciscu, kot so določili veliki trije zadnji teden.

Na 18. aprila mora Rusija povedati Japoncem, če bo med njima še nadalje obstajala nevtalnost na pogodba. Ako pa Rusija ta dan ne obvesti Japonske, potem bo pogodba v veljavi še nadaljnjih pet let.

Da bo Rusija pretrgala svoje mirovne odnose z Japonci tolačijo na podlagi tega, ker je Stalin pristal, da bo poslal na konferenco v San Francisco svoje zastopnike, čeprav bodo tam tudi zastopniki Kitajske. Poprej se Stalin ni udeležil nobenih sej, kjer so bili navzoči zastopniki Kitajske, da ne bi dražil Japoncev.

Stettinus je došel s Krima v Moskvo

Moskva. — Ameriški državni tajnik Stettinus je došel v ponedeljek z letalom v Moskvo. Uradno se naznanja, da ga je tje povabil zunanji komisar Molotov, s katerim sta bila skupaj na konferenci na Krimu. Z njim je bil ameriški ambasador za Rusijo, Harriman.

Ta firma ima lepo vado za delavke

Chicago. — Garter Mfg. Co. v tem mestu je kar obsuta s prošnjami za delo. Firma je oglaševala, da potrebuje več strojev in da jim bo dala poleg lepe plače tudi dovolj cigaret. To, zadnje je imelo uspeh.

Narednik zadnje vojne v nadomestilo novincu

Leighton, Pa. — Wm. Hummel, star 48 let in narednik iz prve svetovne vojne se je ponudil naborni komisiji, da bo zopet zadel puško na ramo namesto 18 letnega Marcusa Smitha. Marcus je 9. sin matere-vdove, ki je klican v armado. Zato se je narednik Hummel ponudil, da bo šel mesto njega on, da bo imela mati vsaj enega sina doma.

Euclid Rifle klub

Nocoj ob osmih bo seja Euclid Rifle kluba v Slovenskem domu na Holmes Ave. Čitani bodo računali od zadnjega banketa. Mesečne seje bodo odslej vsako prvo sredo zvečer istotam.

Drugi prostori za seje

Društvo sv. Cecilije št. 37 S. D. Z. bo imelo nocoj in potem vsak mesec seje v prostorih SDZ na 6403 St. Clair Ave. Istotam bo tajnica pobirala assessment na 24. in 25. zvečer.

Zadušnica

Ob 6:30 bo v cerkvi naša maša za pokojno Agnes Bauer.

Kupujmo
vojne
BONDE
in
ZNAMKE

gospodarskega slališča

ki imajo za to čas, so anali sledeče: V Ameriki je milijonov kadilcev; vsak iz njih porabi dnevno 15 minut, če cigarete po prodajalnah; se izgubi 8 milijonov delovnih ur dnevno, ali en delovni dan en milijon delavcev. Te bi pa odpomoglo, če bi denar dan 15.000 delavcev več v neki industriji, ker bi bilo cigaret dovolj za vse.

ameriškim zakladniškim dom in med francosko vlado sejen nesporazum. Francoski zahtevajo, naj bi Amerika pomagala s potrebnimi iz posojilnega sklada. Ameriški tajnik Morgenthau pa, da naj bi Francozi zahtevali nekaj svojega zlata, imajo tukaj spravljenega.

ni urad za obrambno poročila ima po deželi na vseh postajah svoje nadzornike. Ti zdaj čekirajo, v katerih vlakih so in otroci, da se tudi to omeji.

ni vedno ni pripravljeno, to splošno zvišanje mezarj to zahtevajo jelekarske pripravljene pa je zvišanje za nočno delo, za deželni in za počitnice. ni imelo za posledico, da ni produktom poskočile, ni administrator za stajo, Vinston.

in morda glavnih vzrokov senat ne odobri predloga, delo v vojni industriji, ker senatorji upajo, da pomladi ali vsaj do začetka vojna v Evropi končati. Potem bi ne bilo potreba predloga, proti kateremu vse delavske unije.

marji so dobili v januarju, naj za svoje produkte kot zmanj, toda za 2% več kot januarja 1944. Dododki za živino so bili za 3% od perutnine in jajec so padli. Dohodki za mleko in izdelke so pa precej višji, večja produkcija, dasi so ne nekaterim mlekarskim dom znižale.

ad za vojno produkcijo je izdelovalcem mila, da znižajo produkcijo za civilno prebivalstvo. Vzrok je pomanjkanje surovin. Toda produkcija v armado in za relief evropske države bo povečana.

landska vlada je dobila te 14 newyorških bank 000.000 posojila. To je prva posojila, ki ga je do naka osvobodena dežela za no pozidavo. Posojilo delo-landska vlada, ki ga ima v tej deželi. Posojilo tri leta in nosi 1 1/2% obre-

ad za vojno produkcijo je izdelovalcem mila, da znižajo produkcijo za civilno prebivalstvo. Vzrok je pomanjkanje surovin. Toda produkcija v armado in za relief evropske države bo povečana.

ad za vojno produkcijo je izdelovalcem mila, da znižajo produkcijo za civilno prebivalstvo. Vzrok je pomanjkanje surovin. Toda produkcija v armado in za relief evropske države bo povečana.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

(JAMES DEBEVE, Editor)

6117 St. Clair Ave. Henderson 0628 Cleveland 3, Ohio.
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto \$8.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.50.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$4.00.
Za Ameriko in Kanado, četrt leta \$2.00. Za Cleveland, po pošti, četrt leta \$2.25.
Za Cleveland in Euclid, po raznašalcih: Celoletno \$6.50, pol leta \$3.50, četrt leta \$2.00.
Posamezna številka 3 centeSUBSCRIPTION RATES:
United States and Canada, \$6.50 per year. Cleveland, by mail, \$7.50 per year.
U. S. and Canada, \$3.50 for 6 months. Cleveland, by mail, \$4.00 for 6 months.
U. S. and Canada, \$2.00 for 3 months. Cleveland, by mail, \$2.25 for 3 months.
Cleveland and Euclid by Carrier, \$6.50 per year; \$3.50 for 6 months.
\$2.00 for 3 months.
Single copies 3 cents.

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

83 No. 36 Wed., Feb. 14, 1945

Jugoslovanska kriza in takozvani sporazum

Poročali smo v našem listu, da je bil med predsednikom vlade v Londonu dr. Ivan Subašičem in Titom sklenjen neki takozvani sporazum o sestavi nove začetne vlade in postopku, kako urediti Jugoslavijo po vojski. Subašič je šel v Moskvo po Stalinov blagoslov za ta dogovor. Ko ga je od tega dobil, ga tudi Churchill ni mogel odreči. Četudi sta bila London in Moskva za sporazum, vendar se je kralj uprl in zahteval v glavnem tri spremembe. Najprej je zahteval, da svoje namestnike po svoji volji imenuje, ne pa da so mu kar diktirani. Drugo, kar je zahteval je bilo, da se v tisti Antifašistični odbor, ki daje postavbe, imenujejo tudi drugi politiki, ne samo partizani. S tem v zvezi je tretja zahteva, da so tudi v novi začetni vladi zastopane vse stranke. Kralj je to storil, ker so ga pozvali, da to stori, voditelji političnih strank. Zlasti je to zahteval dr. Krnjevič za Mačkovo hrvaško kmetijsko stranko. Zvedelo se je med tem, da je tudi Amerika, ki je nihče ni poprej nič vprašal, povedala kralju, da se s temi tremi zahtevami strinja. Ko se je kralj uprl sporazumu, je nastala vladna kriza in kralj je vlado odpustil. Po nekaj dneh medsebojnih dogovorov, je kralj znova imenoval isto vlado z naročilom, da gori imenovane točke spravi na nek način v sporazum. Subašič ima sedaj neprijetno nalogo, da spt s Titom razpravlja in skuša sporazum tako spremeniti, da bo zadovoljna tudi Amerika.

Prvi poskus je že naletel na Titov odpor. Kralj hoče imenovati za svoje namestnike Srba Simovića, Hrvata Šuteja in Slovenca Serneca. Tito se je po poročilih iz Londona uprl proti imenovanju prvih dveh. Izgleda, da se je mož ustrašil, da se prva dva ne bosta dala komandirati od komunistov.

Tako dejansko jugoslovanska kriza še ni končana in takozvani sporazum še čaka nadaljnega razvoja.

Med tem smo dobili v roke besedilo takozvanega sporazuma med Titom in Subašičem. Ni dolg in poln silno lepih besed. Če ga kdo ne zna prav brati, mora biti nad njim navdušen, kot so ameriški partizani za Tita.

Poglejmo najprej njegove lepe strani. Vsaj tri naštejmo:

Najprej zvemo, da so Jugoslavlani za novo, nezavisno, federativno in demokratsko Jugoslavijo. V tej državi se bo spoštovala ljudska volja in zavladala bodo načela ustavne, resnične, demokratske države. Potem zvemo, da bo nova vlada izdala deklaracijo, kjer bo garantirana: osebna svoboda, svoboda pred strahom, svoboda bogočastja, svoboda govora, tiska, zborovanj in društev. Zagarantirana bo pravica do imetja in zasebna iniciativa. Pa še tretje nam pove: Jugoslavlani bodo imeli svobodne in tajne volitve ter pravico do strank.

Gotovo so to lepe reči. Tudi zelo lahke, kajti vse točke razen ene so prepisane iz prve jugoslovanske ustave z dne 29. junija 1921. Pravimo vse — razen ene. Tista ustava — imenovana vidovdanska — namreč ni poznala besede federacija. Za to so se takrat borili v ustavotvorni skupščini Hrvatje in Slovenska ljudska stranka, zastopnica slovenskih katoličanov. Zmagali so centralisti, ki so se bali federativne ureditve Jugoslavije. Med te centraliste, ki so bili divje proti federaciji, so bili šteti vsi napredni in progresivni Slovenci. Tudi starejši današnji partizani.

Takratna ustava je Jugoslavlane naučila ene stvari. Ni črka, ki odloča, niso glavno besede in paragrafi, glavno je: kdo kak zakon razlaga in izvaja. In tako pridemo pri tem sporazumu do nekaj prav grdih reči, ki niso niti posebno zakrite.

Prva je ta-le: Vse zakone ali postavbe izdaja Antifašistični odbor narodnega osvobodjenja. In kdo je to? To so čisti partizani, ki ne upajo kihnuti brez Titovega dovoljenja. Kakšne bodo te postavbe? Kakršne bo hotel Tito. Ker je on komunist, se naprej ve, kakšne bodo. Ta točka sporazuma uniči vse, kar se prej tako lepo sliši. Tako sporazum z eno roko daje, z drugo jemlje. Po domače — pesek meče v oči tistim, ki so radi navdušeni nad lepimi besedami.

In druga je ta: Nova vlada bo poskrbela brž za nove sodnike. Kakšni bodo ti sodniki? Taki kot vlada. In v vladi bo Tito tisti, ki bo imel besedo. Ministri v Titovi vladi bodo držali roke na klopi in pridno poslušali, ali pa prišli v roke novo imenovanim Titovim sodnikom.

Še tretja dobrota se obeta Jugoslovanom v tem sporazumu. Imeli bodo svobodne volitve. Zakon zanje bo uredil Titov Antifašistični odbor osvobodilne fronte. Od volitev bodo izključeni tisti, ki so kolaborirali s sovražniki. Komur se to dokaže, ne more voliti, ne voljen biti. To se silno lepo sliši. Samo tega noče ta sporazum povedati, kaj se to pravi kolaborirati. In ker ne pove, bodo razlagali od Tita v ta namen postavljeni sodniki. Ali je Mihajlovič kolaboriral s sovražniki ali ne? Amerikanci še danes mislijo, da ni, ker imajo še danes pri njem svoje oficije. Toda, kaj bo rekel Titov sodnik, to bo odločilno. Ali je kolaboriral hrvaški kmet, ki je prodal žito Pavelčeviću ustašem? Mi bi rekli, da ni imel namena podpirati sovražnika, toda kaj bo rekel tisti novi sodnik? In če je kdo titovega partizana kdaj grdo pogledal, ali je sodeloval s sovražnikom? Partizan bo rekel da in partizanski sodnik tudi. Kratko: Ta sporazum omogoči,

da se izključi od volitev vsakega, ki je na sumu, da bo volil proti Titu.

Tak je tedaj ta sporazum in tako v tem sporazumu obetana svoboda.

Zato razumemo, zakaj so Hrvatje in zakaj je Krnjevič nastopil proti temu sporazumu in s tem proti Subašiču, ki je član iste stranke. Zato tudi vemo, da se nismo prav nič motili pri oceni partizanstva. Partizanstvo hoče komunistično diktaturo v Jugoslaviji — s sporazumom ali brez njega. Ali se mu to posreči?

BESEDA IZ NARODA

Poljaki—kozo kradli

S. S.

VI.

Najprej pogledajmo zdaj, kako je sodil o mirovni pogodbi v Rigi zunanji svet. Pravim, kako je sodil, ne kako sodi danes. To je važno, zakaj takrat se je dalo pričakovati, da bo vsaj med znanstvenimi krogi vladala dobršna mera nepristranosti. Danes je propaganda prignala svet do tega, da niti kakemu učenu profesorju, ki v dnu svojega srca resnične razmere dobro pozna — bolje: v sredini svoje glave (op. ur.) — pa si ne upa povedati tako kot misli.

Knjiga: AMERICA AND THE NEW POLAND, ki sem jo že v nekem drugem članku omenil, pravi na strani 262 dobesedno (leta 1928):

"The line (namreč vzhodna poljska meja) is a fair compromise between Polish and Russian nationalist claims, but it does violence to the claims of Ukrainian and White Russian nationalism, leaving segments of these people ON BOTH SIDES of the frontier. For Poland it creates minorities problems, and for the Soviet Republics of White Russia and the Ukraine, grounds for irredentist agitation..."

Vidite! Tako je sodba neprizadetih TAKRATNIH opazovalcev. Ameriški profesor z imenom Fisher TAKRAT ni imel nobenega poviča, da bi bil pristranski. In če bi mogli vprašati — ponavljam — TAKRATNE Beloruse in Ukrajince, bi zvedeli prav tako kot iz ust tega profesorja, da sta kozo kradla oba! In Poljska je dobila mnogo mnogo manjši kos zadavljenke kozo!

Da bom še bolj tenkovestno pravičen, naj omenim še dvojce. Kako velik kos kozo je dobila Poljska, je težko določiti. Vem, da današnji Poljaki skoraj nič tega kosa ne priznajo. Še omenjena knjiga iz leta 1928 sicer navaja številke, končno pa pravi:

"A nationality census in this region, does not, however, prove much except that the population is mixed."

Ostanimo kar pri tem, še najbolj pravično bo.

In zdaj drugo! Vseskozi sem poudarjal, kako je bilo TAKRAT, ko se je tatvina kozo vršila. Vmes je pa celih 25 let. Pravično je, da se končno vprašamo: Kako je pa danes? Recimo, kako bi bilo, če bi ukradena kozo prišla nazaj k življenju za kak — pošten plebiscit?

Jaz verjamem, da bi DANES stvari drugače izgledale. Med tem sta Rusija in Poljska vsak svoj kos kozo — no, kaj? Mislim sem zapisati, da sta vsak svoj kos "vzgajali," pa kako boš vzgajal mrtvo bitje? Torej se moram popraviti in zapisati, da sta Rusija in Poljska vsak svoj kos kozo med tem prežvečili. Da, Poljska jo je samo prežvečila, Rusija jo je tudi že prebavila! V tem je razlika!

Pustimo opis delovanja ruskega želodca, na kakšen način je kozo prebavil. Prebavil jo je, to je dejstvo, in ruski kos kozo ne skuša več skočiti ven iz ruskega želodca. Vsaj nobenih takih znakov svet ne vidi in ga zaveda prav nič ne vznemirja.

Poljski kos kozo je pod zvečenjem dosti trpel. Iz raznih razlogov se pa niti požreti ni dal, kaj šele prebaviti. Verjetno je, da bi danes ta kos kozo, če bi vsaj za hip oživel, povzdignil

glas za priklopitev k večjemu ukradenemu kosu, h kateremu po naravi spada.

Zato bi bilo vendarle pravično — zakaj končno le nimamo opraviti samo z mrtvo kozo, ampak z živimi ljudmi — da bi se zahteval za tiste kose predvojne Poljske — plebiscit. No, pa pustimo tudi to! Sicer je plebiscit že bil, menda leta 1939, ampak kakšen! Pa končno tudi o tem rečem: No, naj bo! Danes je DANES in ni več TAKRAT. Saj vem, da z vsem morebitnim nadaljnjim modrovanjem ne spremenim — današnjih razmer.

Vseeno upam, da ne bo zamer radi tega, da sem pokazal eno reč: Z golo trditvijo, da so Poljaki pač "kozo ukradli," reševati Rusko-poljski spor, ki danes pretresa do malega ves svet, ni samo tisočkrat "over-simplified," ampak tudi vsaj mičkeno — preotročje!

Demokrat Sturzo pa ni otročji.

Kaj vse pričakujejo od farmarja

Hubbard Rd. — Kot se bere v časopisju, vlada apelira na farmarje za večjo produkcijo farmarskih pridelkov. Ne vem, kako more vlada pričakovati več pridelkov, ko pa ne bo imel kdo delat. Mladih ljudi ni, da bi delali, seveda kar je ljudi srednjih let, bodo podvojili delo kar bodo največ mogli, pa ne mislim, da ravno radi patriotičnosti, ampak ga bodo radi tega, ker pač ne kaže drugače. Kajti farmar mora delati od ranega jutra do poznega večera, če se hoče preživeti.

Vedeti morate, da so na farmi ogromni stroški. Koliko je treba umetnega gnojila, če se hoče, da bo kaj zrastle in to poleg domačega hlevskega gnojla, kateri je na farmi absolutno potreben. Samo z umetnim gnojilom se ne pride daleč, zakaj tisto je le, da pospešuje rast, da hitreje raste; poleg tega mora biti še apno (lime), brez tistega detelje in travnih semen se pač ne izplača sejati, ker ne uspeva. Apna je treba po nekaterih krajih več kot drugod. Če je zemlja pusta to je, da ni dovolj gnojna, taka zemlja je kislina in v njej ne uspeva nobena rastlina ter je sploh ni vredno obdlati.

Za tako zemljo je treba precej apna, predno se jo pripravi v produktivno in da je koristna za rastlino. Samo sejati in saditi nima pomena in je v trud in delo zastoj in semena stran vržena.

Za vsa taka in enaka dela pa je treba močnega in izurjenega farmarja, da je zmožen za vsako delo prijet, poleg tega pa mora imeti tudi razum, da ve kaj sejati in posaditi ter kam in v katerem času, kajti vsak pridelalec ima svoj čas, kdaj mora biti posejan. Kdaj ga je treba pospraviti, tisto že samo pokaže. Reči pa moram, da mora biti farmar tudi izobražen in strdno, nepremagljivo voljo, če hoče vztrajati pri farmarskem delu ter biti uspešen. Mraz in vročina ga ne sme zadrževati. Mnogokrat je treba v najhujšem mrazu sekati in pripravljati drva za kurjavo, kjer imajo gozd za to. Velika sreča je, da ga pri nas nimamo, saj z mano si itak ne bi dosti mogli.

Kmet ne sme nikdar gledati na to, da bi živel na lahek način in da bi premog kupoval. Kjer ima veliko trte, se mora nanjo tudi razumeti in vedeti, kako jo bo obrezoval in prav ista pesem je o sadnem drevju, da tistih mladik ne odreže, ki bi imeli sad in pusti one, ki sadu ne bodo imele. To je pa tisti point, na kar se ne razumem in če se kdo drugi ne bo naše trte usmilil, da bi jo prišel obrezati in djal v red, bo ostala kot je — neobrezana. Torej, če je kje kakšen toliko usmiljen človek, naj se javi da bi jo prišel djal v red, pa ne mislim za božji lon.

Tudi v poletni vročini, ko pot kaplje od čela, ne sme misliti na senco, ampak kar lepo za delom drvet. Kdor se še spominja na moja farmarska pravila, katera sem bil napisal pred par leti in če jih ima pri rokah, naj jih kar vzame v roke in natančno prečita, pa bo takoj vedel, kakšen mora biti farmar. Zato sem pa še malo mislil in pričakoval od novega guvernerja, da mi bo podaril kakšno tako službico, ker lahko razvidite, da sem razumen človek in bogatih izkušenj, čeprav mi ni ravno za delo, ampak razumem se pa nanj. Kdaj ste pa še videli, da bi učeni ljudje delali?

Tak sem pa jaz. Naslanjal sem se na druge, dokler je šlo tako in se je delalo. Sedaj, ko se pa ne da več, bo pa propadlo vse, kajti naš grunt se bo kaj žalostno oziral po pridnih rokah, ker jih ne bo od nikoder, da bi ga "glajstale."

Tako si naš novi guverner ne bo dosti opomogel s starim kmetom, ki ni zmožen niti traktorja "krenkati," kako bi ga šle krmilili po njivi in polju, ko je pa že tako trdih kosti, da se vogniti ne dajo. Saj to vem sam po sebi, koliko trpim, preden si čevlje obujem. Seveda je pri meni ta vzrok največ preobilna obleka, katere si vsak dan navlečem nase, a naši pa pravijo, da so temu največ vzrok krvavice in da je trebuh preobilan.

Torej, če bo novi guverner toliko srečen in se mu bo posrečilo izcimiti iz takih starih kluk ali kosti večjo produkcijo, blagor mu, mene ni treba zravnen šteti. Jaz sem zaljubljen samo v kokošce, in za tiste pa že statistika govori, da jih je že samo v državi Ohio 1,000,000 preveč. Preteklo leto je bilo v naših deželi za nest ali takih, ki so jajca nesle, 527,462,000.

To je že nekaj, bi rekel on-gav Nace. Ni mi pa znano, če so vmes štete tudi naše in če niso, potem jih je nekaj več. Vse te kokošce so pa znesle v preteklem letu 51,096,000,000 jajec. Torej naj se ljudje sedaj poslužijo jajec, ker mesa itak ne bo dobiti letos. Prešičjega mesa bo letos za 2 in pol milijona funtov manj kot lani in prav tako bo seveda primanjkovalo tudi maslo, da bomo morali jesti manj zabeljene žgance. Mesa bo v splošnem primanjkovalo in tako se bomo morali bolj privaditi prikuhi in makaronom, kajti pšenice je dovolj, ker jo je še od prej v zalogi precej. Tudi pri nas jo imamo še polno kaščo. Zato se pa moramo zahvaliti našemu Editu. Komaj jo je z velikim trudom spravil pod streho, so že prežali nanj in nam ga iztrgali, kdo bo zdaj delal?

Ves ta preračun kaže državnoročilo, da ne bo kdo mislil, da se zjedam sam od sebe. Še marsikaj bi lahko priporočal, a naj za danes o farmarstvu zadostuje.

Če bi hotel kar naprej o farmarskih zadevah razmotrivati, bi ne bilo ne konca ne kraja. Zato pa vselej napišem le malo, da tako mestnim ljudem vsaj malo pojasnim, kaj je ta preljubi kmetijski stan. Iz tega lahko vidite, da nisem tako prazne glave kot nekateri mislijo, da sem. Samo to mi je najbolj žal, ker mi vsa ta farmar-

ska izobrazba ne donša nič. Ker mi ne gre, da bi za kakšno pravdarsko delo prijel, zato jih moram pa tudi dosti preslišati, ker mi vedno sosedje postavljajo za vzgled, češ, kako so pridni.

Še nikdar v svojem življenju se nisem tako bal pomladi kot letos, kajti med tem, ko bo pri sosedovih vse mrgolelo in gibalo na polju, a jaz bom pa postal v tisti lepi senci in poslušal tiste mile glasove, češ, zakaj drugi tako pridno delajo, ti pa ne, saj vendar nisi še tako onemogel in star tudi ne, da bi ne mogel vsaj malo za kakšno delo prijet...

Prav lepo je na kmetijah v poletnem času, če človeku ni treba vsak dan delat za življenjski obstoj, ali če ima koga, ki dela zanj, če je pa treba v svoje roke pljuniti in za motiko prijet, pa to ni noben špas. Kar prijetno je za take, kot so naši novsi sosedje Burjevi in Jerebovi, ki pridejo v lepih poletnih dnevih na sveži zrak, malo delat za razvedrilo in pa boljše zdravje, to je res fletno, ampak gorje nam tistim, ki moramo te strašne zime in mraz prestajati in še posebno kot je ta zima.

Je pa tudi velika razlika med ljudmi. Takim, ko morda v mestu pri svojem delu trpe in se vsega do vrh glave naveličajo, je podeželsko življenje je bolj prijetno in takemu ni nobeno delo na farmi pretežko. Kadar pa taki "scartani" ali bi rekel pomehkuženi pridejo v prosto naravo in da bi mu še naložili življenjski obstoj na rame — je pa kaj žalostno zanj in bi bilo najboljši, da bi mu "bile" že prej v mestu zapeli predno se v prosto naravo preseli.

Nekateri pravijo, da si bodo podaljšali življenje, če bodo na kmetih. Kaj pa hoče življenje, če je pa sam jamer, da s tem še drugim težko življenje dela. Saj bi bilo boljše, da ga ni.

No, pa kaj hočemo, kakršno vreme, tak je ta moj dopis. Vreme je pusto, sili se mrzel dež, visoke kopice snega vse naokrog, stopiš lahko samo tja, kjer si sneg odmečeš. Sedeti vedno samo pri furnezu in pre-mišljevat, se pa človek tudi naveliča in poleg tega še vedno imeti skrb, kdaj bo furnez ugasnil, ko bo premoga zmanjkalo. Zato se ne more nihče čuditi, če je poročevalci ali pisec teh vrstic nevoljen in kisel, kot tista čmerika, ki je v jesih namočena.

Vsega tega, da trpi, si je ljudstvo samo krivo. Ko bi ne bilo zaradi nekoliko diktatorjev po vseh deželah, pa bi ne bilo tega gorja danes. Ljudstvo bi moralo vedeti, seveda ni bilo o vsem poučeno, zakaj se gre, ko so volili za tujezemsko politiko mesto za ameriško.

To je seveda pripisati največ tujezemskemu časopisju, ki je v to stran tulilo: naš preljubi... in nihče drugi ne more... Zakaj je bilo pa ameriško časopisje absolutno nasprotno? Iz tega je razvidno, da vlada samo tujezemski narod ali kolle tujezemska politika — komunisti. Danes se pa kisamo, da tuji narodi ameriške sinove pobijajo, ko so jih politikaši poslali tja in jih še vedno pošiljajo.

Saj so se celo njih stariši izselili pred leti radi tega od tam v nekdanj res svobodno Ameriko. A danes pa njihovi sinovi trpe to mizerijo. Stariši, ki bodo ali so že v tej volji zgubili svoje sinove, se ne bodo več brigali za vso svobodo sveta pa magari če je še taka, kajti oni so svoj najdražji biser tega sveta izgubili in tisto bo njih prežgodnji grob.

Da nismo pri nas pozabljeni od vsega sveta, nas od časa do časa obiskavajo Euclidci. Oni dan sta se pri nas oglasila Filip Drenik in Andy Božič iz Bab-bit Rd. Prvi je stavbinski, in (Daleje na 3 strani)

Ampek v kuhinji... kot bi imela vse... piskre in skled... vmes, kako jo je... loviti, kadar je... kako šalčko. Zda... noč odrasla in... je, kar je res, je... jabolko ne pade... ne, čeprav veste... lim rad in se ne.

V normalnih č... v Zed. državah... 800 patentov na... 1944 pa samo 500.

Iz skrajno zane... mi je prišlo na ušes... nje te kolone te dni... no po hišah. Tako... jo radi prebirajo... ske, pa vsak z drug... kom. Moški menda... gledajo in vsak tren... skrbni iščejo z očmi... nežna polovica še v... žni ženski spol pa... korenčke trže in... meče svoje mile pol... jo močnejšo (samo... polovico, enčeš, le... boš vsaj videl, kaj... in te. O, ja, se boš... kaj je žena... in tega bodo t...

Torej ta-le visok... vdvoskem poklicu... stan, koncem konc... pačna. Je pa tudi... je kdo spomnil bet... pomilovanja in car... vdvovcev. Pesniki... slavo rožmarinu... breknajo na citre... cam in mehkim... svetlim laskom in... vim in sinje-modr... belim zobčkom in... cem, — ampak da... eno v olajšanje v... Vendar jih ni v... kov na tej domač... kel, posebno še... storklajsti in ca... znajo obrniti po... ne znajo napraviti... ne župe. Vidite, i... in če jim ne more... magati, podšprajc... moralo, da bodo s... hrbet nekoliko iz... do vsaj senca tiste... dolži — da je vsa... tov. Za kakšnih... neki, bi rad vedel.

Kar vas je in kar... zapisanih v naše... raje za snajti, pa... roke, fantje!

Jaz bi rad še p... nil s fronte v na... boste videli, kako... gospodinjstvom. ... bila od kraja in... hano kar vidim, ... korenčk: aha, ali... molitvic, ljubi m... ti kaj pride na m... bil ves svet narok... župa na mizi pri... si se zmašil skoti... zdaj je pa vse do... moraš čakati po... še več, pa ki je... vse prej kot župa... zdaj vse gre in m... je neslano ali pri... tvojih žgančkih, ... kolca? O, ja, saj... malo potpri, ljubi... furnez naloži, da... zovali, name se n... našaj...

Jaz pa ji skušam... tege ustrezati in... sam, kar mi je z... ne bo preveč izm... kadar tudi jaz p... perge.

In tako je nanes... la gospodinjstvo... dekletom, ki je... pa je že kar cela... posebno obeti p... obleko. Edino tist... šalčk še nima, v... razne žaube, s k... spol riše figure p... tistega se manjka... pak!

Ampek v kuhinji... kot bi imela vse... piskre in skled... vmes, kako jo je... loviti, kadar je... kako šalčko. Zda... noč odrasla in... je, kar je res, je... jabolko ne pade... ne, čeprav veste... lim rad in se ne.

Junaštvo in zvestoba

Novinski roman iz časov francoske revolucije.

je dobra in nedolžna — lahko zagotovim jaz. da ti postane ljubezni-vesta žena, četudi ni tako globokega duha kakor Marta. Dalje moraš da bo Valdoulour po- ni smatral za razža- roženo brez tehtnih vzro- kov, da se stvar odlo- čijo, da se hočeš umak- niti ženitvena pogodba ni

je najneprijetnejše stvari! Toda naj mi- naj, kar hoče; jaz se ne odločim, da bi se za- takaj naselil, in Izabela vsaj objubiti, da ho- je zadovoljna tudi s skrom- ni merami, ki jih ji lah- ko pridem v Švici. Kdo ve, v kako bodo tukaj še tra- vili te razmere! Jutri ji pišati pismo v tem smi- selu, da se hočeš umak- niti tja in Marto napro- sti za svojo zame.

je rekel, da je pri- sti to storiti. Tedaj pa je vzele prve kaplje po li- kih divjih kostanjeh, in vimi sva hodila sem in tja, ki je donel iz da- prihajal bliže; blede in svigali skozi črno plast in ki so se vedno bolj vrteli v ozračju, ko ni- la sapica vznemirjala in listov. "Zdaj je tu,"

Reding. "Požuriva se!" skokih sva bila v vo- jno. Tedaj se je tudi ulila prva navpično. Naen- je začelo tuliti v ozrač- ju, ki se bilo odprlo pe- sedne udaril v vrhove dreves, jih zgrabil, vr- sešil na tla, da so za- toča in dež sta šla vodo vodoravno, pomeša- ni. Ni bilo posamez- nar, marveč kar vzdrže- lo svetilo; poleg tega so in bobnali gromi, ka- tolelo nebo uničiti pari- to.

ki so gledali ta iz- aravnih moči, so vsi za- jali, da niso se videli nekega v svojem življenju. da hoče brezbožni Pariz- ti, kakor je Sodomu in je dejal vrlji Franc- iz Ura in se zaporedno- križeval. Še Brunner, ki je na- miraj zbijal šale s svo- dobožnejšimi tovariši, je- še. Šele ko je čez do- tisto minila glavna nevihta, je vrnila prejšnja lahko- nost. Povedali so, da se je vrnilo v prave kloštre — rekel Brunner: "Če- je darilo v prave kloštre — bi prihodnji dan naložil njegovo vest novo strašno

ni smo gori do strešnih da bi pogledali po pogo- ni smo samo v Parizu na- do 50 krajev, odkoder- nija je najstrašnejša ne- kar jih pozna zgodovina. smo mislili, da je čas mi- kel, in da hoče Gospod- v riniti z grešnim mestom, bi prihodnji dan naložil njegovo vest novo strašno

dan avgusta, ki je se- ka počil, je bil namreč dan, se imela izvršiti v nebo stanom, ki jo je bila skle- postavodajalna skupščina- ki petek. Z najsurejšjo- nih žena, ki so se bile iz- ladine in pa strežbi bolni- z zasmehovanjem in gr- nvanjem izpodili iz njih- stanov na cesto. Mnogo jih- starih, bolnih in betežnih, so prosile, naj jim puste

mirno umreti v njih ubožnih ce- licah. Tista, ki ni imela nič so- rodnikov, da bi se zatekla k njim, je morala iti prosjačit.

Ko sem šel tisto jutro mimo kraljeve palače, sem bil sam pri- ča takega žalostnega prizora. Sr- ce se mi je trgalo, ko sem videl več sto sirotnih otrok, ki so jih prehranjale uršulinke v neki ta- mošnji sirotišnici, kako so se glasno jokaje oklepali nun kakor svojih mater. Zmirjaje in prete- paje so jih orožniki in jakobinci odtrgali od njih, med tem ko je oddelek narodne brambe zapri- ulico. "Živela svoboda!" je upi- la drhal. "Ne rabimo nun! Proč s temi sužnjami fanatizma!"

Med gledavci so vendar prišle marsikomu solze v oči; toda stali so tam strahopetno in si niso niti upali glasno izreči svoje ne- volje nad tem v nebo upiječim dejanjem. Šele ko so bili otroci tepeni, so se oglasile nekatere žene, in ko so slednjič prinesli nekaj bolnih nun na nosilnicah iz samostana, je bilo slišati mr- manje med ljudmi.

"Kam neso te državljanke?" je vprašal neki kramar priborici- ka narodne brambe.

"V Sainte-Pelagie — narod bo milostno skrbel za nje," je bil odgovor.

"V Sainte-Pelagie?" je zavpi- la čokata ženska, "kamor zapi- rajo umazane vlačuge! Te ange- lje k hudičem v Sainte-Pela- giejn — čudim se le, da je ne- vihta sinoči v tem Babilonu pu- stila še kamen na kamnu!"

"Da, v Sainte-Pelagie, kamor spadaš že davno! In če boš še dolgo tako kokodakala, spravi- lje k hudičem v Sainte-Pela- giejn — čudim se le, da je ne- vihta sinoči v tem Babilonu pu- stila še kamen na kamnu!"

"Da, v Sainte-Pelagie, kamor spadaš že davno! In če boš še dolgo tako kokodakala, spravi- lje k hudičem v Sainte-Pela- giejn — čudim se le, da je ne- vihta sinoči v tem Babilonu pu- stila še kamen na kamnu!"

"Da, v Sainte-Pelagie, kamor spadaš že davno! In če boš še dolgo tako kokodakala, spravi- lje k hudičem v Sainte-Pela- giejn — čudim se le, da je ne- vihta sinoči v tem Babilonu pu- stila še kamen na kamnu!"

Šel sem žalostno dalje; zakaj nisem imel veselja poslušati ta preprič, ko mi je srce krvavelo ob pogledu na to grozno bedo.

Ko sem šel na poti k velikemu sodniku Keyserju čez bližnji Zmagovalni trg, sem videl neko izgnano nuno, kako je sedela ob tamkajšnjem vodnjaku in joka- la. Mala truma sočnih duš se je zbrala krog nje, in pripovedo- vala jim je, kako je vse svoje življenje prebila v daljni Kana- di v Severni Ameriki na misi- jonu med Huronci. "Šele to po- mlad," je rekla, "so me predsto- niki poslali zopet na Francosko, da bi v domačem zraku ozdrave- la od težke bolezni, ki me je po- padla v mrzlih gozdovih ob reki Sv. Lovrence. O da bi bila tam ostala in umrla! Komaj sem se vrnila po skoro petdesetih letih v drago Francijo, me pahnejo iz samostana na cesto, da ne vem, kam bi se obrnila! Stariši, bra- tje in sestre so že davno pod zemljo. Tu pri tem vodnjaku bom ostala in čakala, da se me usmili Bog, ki je rekel: 'Isčite najprej kraljestvo božje in nje- govo poravičnost in vse drugo vam bo navrženo.'"

Podal sem starki, ki so me njene preproste besede globoko ganile, malo svoto, ki sem jo baš imel pri sebi. Tedaj sem začul za seboj znan glas, ki je zalkical nuni: "Pojte, mati, z mano! Vaše zaupanje v Boga naj ne bo zastoj!" Ozrl sem se; bila je Marta Valdoulour. Med odobravanjem ljudi je po- nudila starki svojo roko in jo peljala v Malteški hotel. Zarde- la je, ko me je ugledala, jaz pa sem občudovaje zrl za njo.

Ali bi mogla tudi njena se- stra storiti tako plemenito in pogumno dejanje? Da bi le to vedel, sem si mislil, ko sem šel dalje svojo pot.

(Dalje prihodnjič.)

Zdravniška oskrba stane pre- bivalce Zed. držav krog \$3,500,- 000,000 letno in to že zadnjih nekaj let.

KAJ VSE PRIČAKUJEJO OD FARMARJA

(Nadaljevanje z 2 strani)

drugi pa zidarski mojster. Pred leti je zidal hiše tudi pri naših sosedih Perparjevih in Žužkovih. Ker so obojni s hišami za- dovoljni, mora biti že izvrsten mojster v zidanju. Ker sta o- ba jako prijazna, sem jima tu- di razkazal vse naše zanimivo- sti. Mr. Drenik se je posebno zanimal za moje urade, polet- nega in zimskega pri furnezu in se je hotel prepričati, odkje iz- haja toliko lepih in zanimivih dopisov, katere pravi da prav z zanimanjem prebira. Tudi ra- dio v hlevu sem jima pokazal, da sta lahko videla, da resnico pišem.

Hvala lepa za obisk in se še kaj oglasita ob priliki. Precej časa tudi nisem že nič slišal o Romichevkih iz Euclida, pa u- pam, da se bodo že kaj kmalu oglasili. Naj za danes zadostu- je in v vas vse skupaj pozdrav- ljam,

Frank Leskovic.

Doma in v svetu

POVEST

Spisal Zvoran Zvoranov

Nekaj časa sta oba molče- trosila, nato pa se je zopet oglašil stari Strmec: "Saj to lahko sam strosim! Ti idi do- mov, pokosi, kar je še otave bli- zu hiše, popoldne pa spravi- posodo iz hrama in jo namoči- vaj, kajti drugi teden bo treba že trgati!"

France je zadel koso na ra- mo in počasi odšel proti domu. Vse tiste lepe misli o bodočnosti so se razgubile v nič in ne- voljen je bil na očeta in njegov načrt. A bil je odločen, da ne vzame Mete, naj se zgodi, kar- koli hoče.

Teden pozneje je začela tr- gatev.

Bog je bil dal lepo in toplo vreme in grozdja je bilo toliko kakor-malokatero leto.

Po bregih in brdih okrog Za- polja je bilo živahno življenje. Med temnozelenimi tratami po vinogradih so se videle pisane

rute deklet, ki so trgala; golo- roki fantje so hodili semtertja in nosili polne brentače grozdja v plavnike, ki so stali na vozih konec vinogradov. Gospodar je na vse pazil, pripomogel zdaj tu, zdaj tam, tega pohva- lil, onega pokaral. Celo sivi dedje niso mogli te dni presta- ti doma, oprti ob palico in z živčkom med čeljustmi so pri- krevsali v vinograd pogledat, kako gre trgatev. Tako je bilo vse zbrano med trtami, od sive- ga starca, ki trepeče od staro- sti, pa do najmlajšega fantka, ki še govori prav ne zna, pa bi že rad pomagal z okorno, otroško ročico pri trgatevi. Vse je veselo, govorjenja in šal ni konca ne kraja, zdaj pa zdaj zadoni vesela deklška pesem in se dvigne kakor ljub po- zdrav v višavo proti modremu, čistemu nebu, ali pa zavrisla fant, da se odmeva daleč doli v vas.

Strmčevim je pomagalo trga- ti par deklet, med katerimi je bila tudi Strugarjeva Anica.

Stari Strmec je sam trgal in pazil na delavke, da niso tratile časa, France je pa nosil grozdje v plavnik.

Dopolodne so napolnili prvega, France je zapregel vola, ki sta med delom mulila travo, in po- gnal.

"Le kmalu se vrni, da do več- ra vse potrgamo!" je zaklical stari Strmec za vozom.

Kmalu potem je odšla Anica po kosilo, kajti Strmčevka je bi- la preslabotna, da bi je bila sa- ma prinesla v precej oddaljeni vinograd.

Tako se je zgodilo, da je Ani- ca dohitela Franceta na poti.

Šla sta nekaj časa skupaj in se pogovarjala, in Bog ve, kako je prišlo, da je France vprašal dekle sred pogovora: "Kaj se ti zdi, Anica, ali bi ne bilo prav, če bi se midva vzela?"

Ona je zardela in odgovorila s tihim glasom:

"Ni prav, France, da se tako šališ z menoj!"

"Ne, Anica! Resno mislim ..."

"Čemu se tako resnega delaš, ko se le šališ? ... Kaj bi jaz, uboga reva, pri vaši bogati hi- ši? ... Pusti te šale, France!"

"Ali veruj mi, Anica! Zares te vprašam, ali bi ti hotela k nam za gospodinjno?"

Tedaj je ona špoznala, da mi- sli on resno in dolgo molčala.

"Povej vendar, Anica, kaj mi- sliš! — Reci: da!" je prosil France in njo prijel za roko.

"Morda ... če bi bili vsi za- dovoljni"; je dejala Anica ko- maj slišno in izmaknila roko iz njegove.

Nad njima so šumeli hrasti kraj poti, nekje daleč v polju se je zdaj pa zdaj oglašil samotni škinkovec kakor včasih v začet- ku pomladnih dni.

Molče sta stopala drug ob dru- gem, zatopljeni v lepe misli tja do ovinka, kjer se odcepi od poti bližnja steza v Zapolje.

Tam sta se ločila. Anica je odšla po bližnjici, France pa je dalje stopal ob vozu, ki je težko naložen škripal po kameniti po- ti. Gledal je prek njiv na vseze, koder je hitela Anica, in vsezo, srečno so bile njegove misli. ...

Ko je doma po kosilu nosil grozdje iz plavnika v klet, je prišla tudi mati pogledat.

"Dobra letina bo letos, hvala Bogu!" je začela z veseljem gla- som, videča polne čebre.

"Dobra, mati, kakor maloka- tero leto!"

"Če Bog da, bo letos vsega pri- delka dovolj. Vesel je človek, ko vidi, da je božji blagoslov v hiši. Malo takih letin sem videla, ka- kor je letošnja, in Bog ve, ali še kako tako dočakam. Leto so pri- šla, leta, in slabost in bolehnost ž njimi. ..."

"Kaj bi tožili, saj ste še krep- ki!" jo je prekinil France.

"Nisem, ne, kakor se morda tebi zdi. Moči mi ginejo in ne morem več vsega zmagovati. Veš, Francelj, nevesto si poišči, jaz pa sedem v kot, vzamem rož- ni venec v roko in bom čakala božje dekle — smrti se teh par let, ki mi jih je Bog namenil. Kaj bi ne bilo prav?"

"Seveda ..."

France.

"Ali nisi še nikdar na to mi- silil?"

"No, seveda sem ... Pa kaj to! ... Resnega ni bilo. Še nič ..."

"Je odgovarjal z negoto- vim glasom.

"Ali si nisi še nobeno izbral?"

"Izbral ... izbral ... Kaj me sploh izprašujete o tem, ko še sam ne vem, kako in kaj!" je odvrnil skoraj jezno.

"No, vidiš ... Meni je pa Brumnova Mica pravila, da te je videla s Strugarjevo Anico."

— Vse že vedo! — je šinilo Francetu po glavi in skoraj bi bil v naglici prekel Brumново Mico in vse vaše klepetulje, a premagal se je in molče tlačil grozdje v brentač. Neprijetno in sitno mu je bilo, da se je skrivnost, ki jo je nosil tako glo- boko v srcu, tako hitro izvedela.

Mati je čakala odgovora, a ko je videla sinovo trdovratno mol- čanje, je nadaljevala: "No, saj to ni še nič hudega! Anica je pridno, pošteno dekle, nihče ji ne more česa očitati, ali revica nima drugega, kakor kar zaslu- ži. Oče bi pa rad, da bi si ti iz- bral nevesto, ki bi imela tudi kaj dote. Vidiš, pravil mi je ne- kaj da bi bilo prav, če bi vzel Gričarjevo Meto z Vrha ..."

"Nehajte vendar enkrat — le-

DELO DOBIJO DELO DOBIJO

THE TELEPHONE CO. POTREBUJE

ženske za oskrbnice
ZA POSLOPIJA V MESTU

Poln čas, šest noči v tednu
Od 5:10 pop. do 1:40 zjutraj

Najboljša plača od ure v mestu, stalno delo.

Zahteva se državljanstvo. Zglasite se v
Employment Office, 700 Prospect Ave. soba 901
od 8 zjutraj do 5 popoldne vsak dan
razen v nedeljo.

THE OHIO BELL TELEPHONE CO.

po vas prošim!" je dejal France nestrpno.

"Nikar se ne jezi, saj sem ti hotela povedati le očetovo željo! Slušaj ga, če ti je le mogoče, ker doslej ni še nikdo žaloval, če je stariše poslušal!"

"Kar se tega tiče, ne bom oče- ta nikdar slušal!" je dejal Fran- ce odločno.

"Premisli vse, Francelj! ... Saj poznaš očeta ... Kreg in preprič bo v hiši, če ga ne boš po- slušal ..."

France je zvrnil zadnji brenta- č grozdja v čeber in je bil ve- sel, da se skoraj izogne temu ne- prijetnemu pogovoru.

"Veste, mati, pri tej stvari se bom ravnal, kakor mi bo srce ukazovalo!" je dejal in šel na- preč vola.

Ko ju je napregel, je dejal: "Z Bogom!" — in pogнал.

Solnce je bilo še visoko in grozdja je bilo nemara še za en plavnik v vinogradu.

Strmčevka pa je odšla v hišo s težkimi mislimi in skrbmi v srcu. Poznala je možovo skopost in sinovo trdovratnost, in zato je vstala v njenem srcu nejasna, temna slutnja o žalostnih dneh, ki pridejo nemara v hišo po dol- gih, mirnih časih. ...

(Dalje prihodnjič)

Konj rešil življenje šestim osebam

Ko je nekega dne neki kmet iz Reinstdeta pri Magdenburgu pripeljal svojega konja h kova- ču, da bi ga podkopal, je v ko- vačnici našel znanca, s katerimi se je spustil v pogovor. Konj je bil spočetka čisto miren, ko mu je kovač pribijal nove podkve. Naenkrat pa se je splasil, se iz- trgal kovaču in zdirjal ven. Vsa šestorica, kmet, kovač in oni štirje znanci so se spustili za njim na lov. Dobre četrte ure so tekli za njim, potem pa se je dal konj čisto mirno prijeti. Ko so prišli nazaj, jih je doletelo veli- kansko presenečenje. Na mestu, kjer je poprej stala kovačnica, ni bilo drugega kakor kup ruše- vin. Kovačnica je bila stara, be- težna zgradba, ki se je kar na lepem zrušila sama od sebe. Če bi ne bila šestorica mož stekla za konjem, bi jo zidovi kovačni- ce pokopali pod seboj. Instinkt živali, ki je začutila bližajočo se nevarnost, je šestim možem re- šil življenje.

MALI OGLASI

Rodney Adams Heating Service

Instaliramo nove furneze na plin in premog.
Popravimo vse vrste furneze. Instaliramo pihalnice in termostate
Za točno postrežbo pokličite
KE 5461
21601 Westport Ave. (x)

KADAR vaša električna lede- nica potrebuje popravila, pokli- čite

Franks Refrigeration Service

15523 Saranac Rd.
Tel. GLenville 4627.
(Mo., Wed., Fri. — 50)

Ohajska vina!

Prodajamo na debelo in drobno.
Joseph J. Smole, Jr.
6112 Glass Ave.
(W., S.-x)

HOTEL STATLER

ima stalna dela za
Kuhinjske pomočnike
moške in ženske
Splošne snazilce
moške in ženske
Busboys (18-45)
Counterwomen

Kuho

Pri teh delih dobite obedo in uniforme
Zglasite se v

Hotel Statler

E. 12th & EUCLID

(37)

Tool & Die Makers

Delo na benču na Cavity in na Impression Dies
Plača od ure in overtime

TURRET LATHE OPERATORJI

Na No. 4 Warner and Swasey Machines
Plača od kosa
Zglasite se v

Steel Improvement & Forge Co.

970 E. 64. St.

(36)

Dovoljeno nam je uposliti pri vodu

POTREBUJEMO
PRESS ASSEMBLER
EXTERNAL GRINDER
ENGINE LATHE
OPERATORJE
TURRET LATHE
OPERATORJE
RADIAL DRILL PRESS
OPERATORJE
VOZNIKA ELEKTRIČNEGA
VOZIČKA
TEŽAKA

Stalna dela sedaj in po voj- ni. Visoka plača od ure in overtime.

LEMPCO PRODUCTS

DUNHAM RD.
MAPLE HEIGHTS

(37)

MALI OGLASI

PLAČAMQ najvišjo ceno v gotovini za kakršenkoli klavir, ne glede na njegovo stanje.

FAirmount 8206

Soba za žensko

Odda se opremljena soba za žensko; si lahko kuha. Zglasite se po 5 uri popoldne na 1510 E. 47. St. (38)

Popravljamo

Popravljamo pralne stroje, vacuum čistilce, električne likal- nike, šivalne stroje in druge električne predmete. Mi kupimo in prodajamo pralne stroje. Pri- demo jih iskati ter jih pripelje- mo na dom.

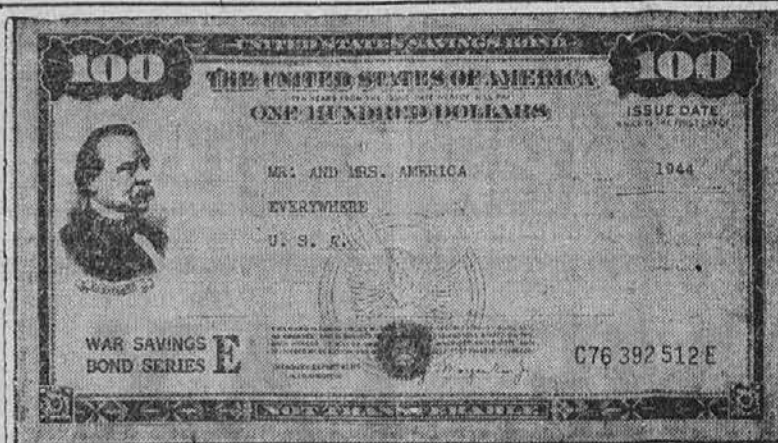
St. Clair Repair Service
7502 St. Clair Ave.
EN 7215.

Sobe v najem

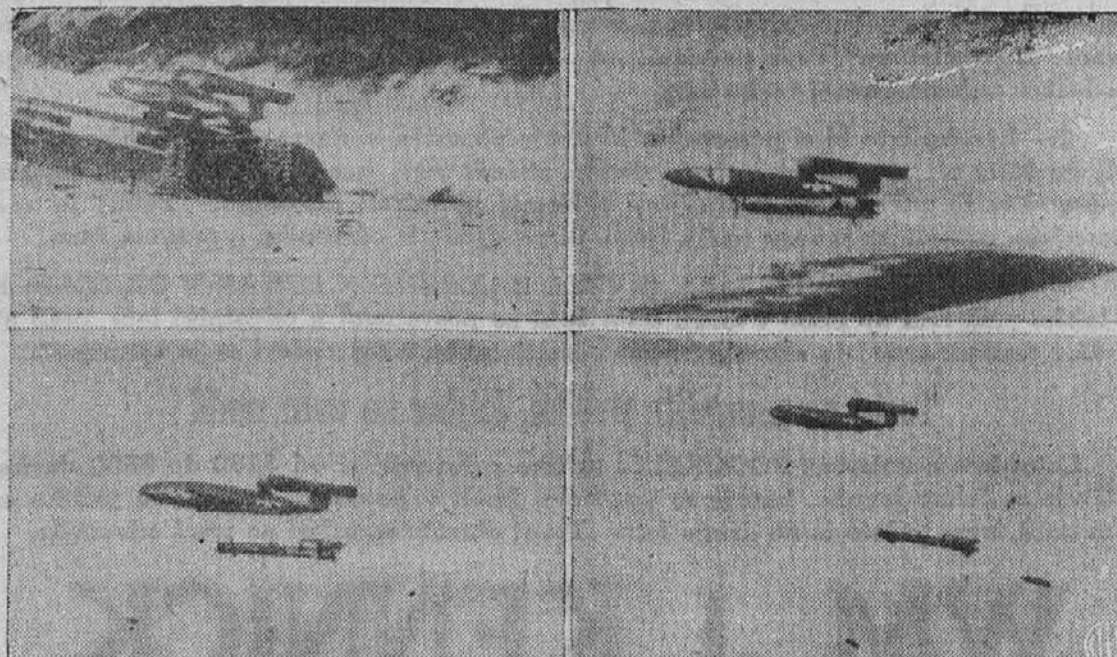
V najem se oddasta 2 sobi: ena je za enega moškega, ena pa za dva. Pripravno za one, ki delajo v Chase Brass ali v Multi- graph Co. Za podrobnosti po- kličite IV 1648. (37)

Peč kupimo

Kupimo rabljeno peč za kuho, ki je pol za plin, pol za premog. Kdor ima kaj primernega naj pokliče IV 1648. (37)

BUY THAT
EXTRA \$100 WAR BOND
TODAY!

Gornja slika nam predstavlja tako zvane ameriške "buzz" bomb v različnih pozici- jah, ko so jih preiskovali naši zrakoplovci; Leva gornja slika nam predstavlja bombo, ko je izstreljena in zavita v oblake dima; desno: bomba v poletu in se še malo opazi dim iz nosilca; levo spodaj: nosilec se odloči od bombe; desno spodaj: bomba leti s svojo pogon- sko silo. Te bombe so nekak posnetek nemških V-1 letelich bomb.

TRPLJENJE MLADE MATERE

ROMAN

Stara vdova Robin se mu približa ter mu poljubi roko.

Na Wilsonovem obrazu se je pojavil rahel nasmeh.

"Kako je z vašo hčerjo Elizabeto?" jo vpraša Jozua.

"Oh, gospod," vzdihne starika, "še vedno me zatajuje. Malopridni otrok ne mara ničesar vedeti o meni."

"Uveljavite vendar za vruga svoje pravice kot mati," se razjezi Jozua. Menda pač še vedno trdi, da je Edvardova žena, kaj?"

"Nič ne odgovarja! Ne mara me niti poslušati! Oh, Mylord, jaz sem najnesrečnejša mati na svetu! In potem pa še to siromaštvo! Boji se siromaštva!"

"Saj sem vam bil dal vendar že enkrat izplačati precejšnjo vsoto."

"Da, Mylord, to je bilo milostno in usmiljeno, in celemu svetu sem povedala, kolikšna dobrota mi je bila izkazana," je dejala stara vdova Robin, "ampak —"

"Tu imate še sto dolarjev," odgovori Jozua ter ponudi pohlepni in lakomni starki bankovec, po katerem je hlastno segla.

"Ne bo naj vam povrne, Mylord! S tem me rešite iz trpkosti potrebe. Da bi sedaj le vedela, kaj naj storim, da izpreobrnem Elizabeto!"

"Ali ste jo posvarili?"

"Vse sem storila, vse poizkusila, Mylord. Ali vseeno ostane trmasta in odločna. Niti poslušam me ne! Zdi se, kakor da je njena trma nezlomljiva!"

"Potem se morate poslužiti sile, da pridete k svoji pravici."

"Če bi človek le imel kakšnega duhovnega svetovaleca, Mylord, ki bi ji zbujal vest."

ČE STE BOLNI

Ako trpite na nerednosti v želodcu, jetrih, ledicah, vranici, revni, visokem pritisku krvi, ali zastareli poškodbi, pridite k meni, da vidim, kaj morem storiti za vas. Imel sem velik uspeh v 25 letih v takih slučajih. Jaz se poslužujem stare evropske in najnovejše metoda bolnišnic pri zdravljenju.

Pridite do doktorja, ki razume vaš materin jezik in vam lahko razloži na razumljiv način.

DR. PAUL W. WELSH
HYDROPATHIC CLINIC
(specialist v starih boleznih)

Uradne ure:
10 zj. do 4:30 pop., razen v sredo
423 Citizens Bldg.
850 Euclid Ave.
Telefon: MAin 6016.
(Wed. — x)

OBLAK MOVER

Se priporoča, da ga pokličete vsak čas, podnevi ali ponoči. Delo garantirano in hitra postrežba. Obrnite se z vsem zaupanjem na vašega starega znanca

JOHN OBLAKA

1146 E. 61st St.
HE 3730.

"Grem z vami, dobra žena, grem, in sicer takoj. — Upam, da se nam posreči izpreobrniti vašo hčer, ki je prejkone prišla v slabe roke," odgovori Mr. Braddock ter seže po klobuku in palici.

"In od Mr. Jeffersona zahtevajte izročitev svoje hčere," je dejal Jozua vdovi Robin. "Če se bo upiral, se obrnite na moje pisarje, da vložijo za vas pritožbo pri maršalu Bothwellu v Virginia City. Najbolje je potem, da greste sami tjakaj. Stroške pokrijem jaz."

Vdova Robin se je zahvalila Jozuatu za njegovo pomoč solznih oči in kar ni mogla prehladiti njegove dobrotljivosti, kar je zbudilo v Braddocku velikansko začudenje, ker ni bil pričakoval takšnega postopanja od Jozuata Wilson. Dočim so šli Braddock, vdova in Patrick v uradno hišo, se je Jozua ločil od njih ter obiskal svojega pravnega zastopnika, da se pomeni z njim o stanju svojih rudnikov.

Patrick je povedal Braddocku in vdovi Robin gori k Elizabeti ter odklenil vrata male sobe. Elizabete je sedela vsa blede in otožna na stolu. Zagledavši vstopivše in izpoznavši starega dušnega pastirja se dvigne ter mu gre nasproti.

"Vi ste Mr. Braddock," je dejala, "in tudi vi me morate poznati, prečastiti. Ali se več ne spominjate Johna Grahama hčere Elizabete, ki jo je umrl duhovnik iz Virginia City poročil z Mr. Edvardom Wilson?"

Stari Braddock zre nekaj časa zamišljen v Elizabeto.

"Vidite, prečastiti, z vami hoče ravnotako narediti, kakor je z nami vsemi," se obrne vdova Robin do njega. "Menda je podobna ženi Sir Edwarda Wilson kakor jajce jajcu, in na to podobnost je osnovala ves svoj načrt."

"Prosim vas, prečastiti, iz vsega srca, da poslušate mene in ne verjamete besedam tiste stare ženske, ki se ali moti, ali pa je najeta za svojo izjavo," reče Elizabeta z ginljivim glasom in tako, da je jel duhovnik že omahovati. "Le pogledite me natanko! Ali se več ne spominjate mene?"

"Da, na las ste podobni tisti Elizabeti Graham, ki je bila na skrivaj poročena z Edwardom Wilson. Kdo more to tajiti?" odvrne Mr. Braddock. "Toda vsi vemo, da je Elizabeta Graham ali Wilson doletela smrt v gorah."

"Jaz sem bila rešena, prečastiti. To sem povedala že takrat, ko sem se vrnila semkaj."

Nikar se ne dajte zapeljati mu otroku premočiti, prečastiti!" reče vdova Robin duhovniku ter vije obupno svoje roke. "To je že skoraj vse tako povedala, da bi ji človek moral verjeti. Toda mati izpozna svoje ga otroka, pa naj je bil še tako dolgo proč od nje. Razjokala bi se do smrti na tem, da me hoče zatajiti."

"Pomirite se, ter me poslušajte!" je dejal Mr. Braddock Elizabeti s prijazno opominjativnim naglasom. "Vaša trditev more napram izjavi vaše matere tem manj obveljati, ker smatrajo ono Elizabeto Graham še dolgo, dolgo za mrtvo. In kako morete svojo rešitev dokazati?"

"Tega ne morem. Ali vseeno sem jaz Elizabeta Wilson, prečastiti, in to pa tako gotovo, kakor gotovo je Bog v svetih nebesih. Usmilite se me! Nikar še vi ne dvomite o meni!"

Mr. Braddock je resno zmakeval z glavo ter motril Elizabeto s sočutjem.

"Nekaj ste si morali, kakor se mi zdi, ubiti v glavo, česar se nikakor ne morete iznebiti," dušni pastir, je dejal. "To je žalostno za vas in še žalostnejše pa za staro žensko tukaj, ki pretaka bridke solze radi vas."

"Nikar ji ne verujte, prečastiti! Ona laže ali pa se moti. Jaz nisem njen otrok!"

"Daleč je prišlo z vami, otrok moj," nadaljuje Mr. Braddock sočutno. "Ali vas ne gane pogled te uboge ženske? Ali vas ne ganejo njene solze? Pridite že k sebi! Otrsite se z zapeljive in mamljive slike, ki vas čara! Začnite premišljati! Poslušajte moje opominjevalne in dobrohotne besede!"

Elizabeto zalijejo solze.

"Prečastiti, usmilite se!" vzklikne. "Verujte mi, sicer moram obupati. Ali me hoče vse zapustiti in zatajevati?"

"Vidite, ganitev je že našla pot v vas, ubogi zapeljani otrok," nadaljuje Mr. Braddock z mehkim glasom ter prime Elizabeto za roko. "To je še vseeno dobro znamenje. Vdali ste se nekakšni prazni marnji, ali še je upati, da se izpreobrne ter vrnete k svoji ubogi, zapuščeni materi. Opogumite se ter se rešite iz okov tistih sanj! Še je čas, nikar ne strite srca ti stari ženi, ki ji je še samo malo dni določenih v življenju."

"Tudi vi mi ne verujete, prečastiti," je dejala z zamolklim glasom. "Tudi Vas ne morem prepričati! Bog mi stoj v tej stiski in muki nastrani! Nobene besede več ne izgubljam! Če hočete potrditi za moje besede, potem poslušajte gospoda Edwarda. Ta vam pove, kdo sem."

"Tudi gospoda Edwarda je premotila in očarala, prečastiti," zavzdihne stara vdova Robin. "Bogu bodi potoženo! — Tako daleč je moralo priti!"

"Potolazite se, dobra žena," se obrne Mr. Braddock na vzdihajočo, "z božjo pomočjo se še vse obrne na pravo pot. Nikar ne obupajte, ali tudi preveč ne"

INCOME TAX

As for the past many years, we are again this year ready to help you with your INCOME TAX.

The property and business owners will find it to their interest to consult us for their Income Tax. The time you spent in our office will be well worth your while. Therefore, make it your business to see us at your earliest possible time. Especially will it be appreciated by us, if you will see us right away. Please remember, we will give you a complete service. Our many years of professional experience will be at your service at all times.

This year, our service charges are from \$2.00 and up.

For complete and confidential service, see

Mr. Marian Mihaljevich, personally. Office hours from 9 A. M. to 7 P. M.

MIHALJEVICH BROS CO.
6424 ST. CLAIR AVE.

INCOME TAX ZA POSESTNIKE IN POGORELCE

Zvezni zakoni in sodnijske odredbe se vedno spreminjajo in je treba spoznati in uporabiti take spremembe, predno je prepozno. V zadnjih treh letih so nekateri davkoplačevalci izgubili mnogo tisoč dolarjev, ker se niso posvetovali z odvetniki, ki zasledujejo te spremembe. Dokazi, da je to resnica, so sledeči:

1.—V veliko slučajih so posestniki v Clevelandu morali plačati po \$40 ali \$50 več davka kot potrebno, zaradi tega, ker ni bil na dohodninskih polah odštet takozvani "Depreciation." Vsak posestnik ima pravico do tega odbitka, kolikor se njegova hiša v najemu obrabi vsako leto.

2.—Lansko leto bi si posestniki, ki imajo posestva v starem kraju, lahko prihranili do \$500 ali več dohodninskega davka, zaradi tega, ker je zvezni zakon smatral ta posestva za uničena, ko so Italijani in Nemci okupirali Slovenijo. Tukaj je spet zamujena prilika za mnogo naših ljudi, ki ne gredo k odvetniku o pravem času.

3.—VSAK VLAGATELJ, KI JE IMEL ZAMRZNJEN DENAR V BANKAH, bi si lahko prihranil do \$500 v enem letu, če bi se posvetoval z odvetniki leta 1942 ali 1943. Ampak sedaj je skoro prepozno, kajti zakon v tej zadevi se je spremenil.

Torej ne zamudite prilike, kadar se vam nudi!

Letos imajo nekateri POGORELCE priliko prihraniti si od \$100 do \$500 davka. Odšteje se lahko izgube, katere so pogorelci imeli v požaru. Ampak to priliko se vam nudi samo to leto in ne drugo leto. Torej obrnite se takoj na urad odvetnika

WM. J. KENNICK

6530 St. Clair Ave.

Urad odprt od 9 zjutraj do 8. ure zvečer

silite v zapeljanko! Prepustite pa, uboga deklica, to času, ki celi vse rane in ugla- in izpreobrnite, di vse razdore. Blednja ne mo- vaše otemnele duše re vendar trpeti večno. Vam borbo proti zapeljanki

AUDITORIUM PREDSTAVE CLEVELAND'S GREATEST MID-WINTER

16TH ANNUAL AL SIRAT GROTTU CIRCUS

Zvečer (razen nedelje) ob 8:15. Popoldne v sredo, četrtek in soboto ob 2:15. Vrata odprta ob 1 in 7 zvečer. Vstopnice v Music Hall in Wm. Taylor & Son uradu. V nedeljo ni predstave radi pomanjkanja premoga. CENE Pop.: (raz. sob. in Wash. roj.) \$1.20 in \$1.80 vkl. dav. Pop.: sob. in Wash. roj. nočne cene Zvečer: \$1.20, \$1.80 & \$2.40 vkl. dav.

SPOMLAD SE BLIŽA

Zatorej je sedaj najboljši čas, da si izberete in naročite spomladanski STERLING COAT ali SUIT direktno iz tovarnih cenah v Clevelandu na WILL-CALL. Se vam priporoča

BENNO B. LEUSTIG

1034 ADDISON RD.

ENd

NAZNANILO IN ZAHVALA

Žalostnega in potrtega srca naznanjamo sorodnikom, prijateljem in znancem, žalostno da je zadel našo družino globok udarec, ko je vedno izgubili našo drago in nikdar pozabljen

Mary Volčanšek Sajovec

ki je po kratki in mučni bolezni, previdna s zakramenti za umirajoče v Bogu zaspala vedno dne 28. decembra 1944, v starosti 69 let, je bila iz Brežic na Štajerskem. Po opravljenem grebni sveti maši v cerkvi Marije Vnebovzete položena k večnemu počitku dne 2. januarja 1945. Kalvarijo pokopališče.

Tem potom ze želimo prav prisrčno Rev. Joseph Celesniku za opravljeno sveto in druge cerkvene pogrebne obrede. Prisrčno hvala Mr. Rakarju za tako lepo petje pri sveti maši. Našo prisrčno zahvalo želimo izreči vsi vilnim prijateljem, ki so v blag spomin pokopali sili krsto s krasnimi vencji. Ravno tako tudi hvala vsem, ki so darovali za svete maše, da se brale za mir in pokoj njene duše. Prisrčno vsem, ki so jo prišli kropit na mrtvaškem odhodu. Lepa hvala društvu sv. Vida št. 25 KSKJ, 41 in vsem drugim, ki so se udeležili pogrebnih priprav in do groba k večnemu počitku, še posebej lo pa nosilec krste.

Prisrčna hvala Joe Zele pogrebniemu zavodu vso postrežljivo naklonjenost in tako lepo pogrebu.

Prejubiljena draga mati, žalostna so nam ker Tebe več med nami ni. Globoko potrti Ti počivaj mirno v hladni zemlji. Tvoj blag spomin bomo ohranili v naših srcih do svidenja tam v nebeškem kraljestvu.

Zalujoči ostali:

FRANK, MICHAEL, sinova;
FRANCES Somrack, hči.

Cleveland, Ohio, 14. februarja 1945.

UČITE SE ANGLEŠČINE

iz Dr. Kernovega

ANGLEŠKO-SLOVENSKEGA BERILA

"ENGLISH-SLOVENE READER" kateremu je znižana cena \$2.00 in stane samo:

Naročila sprejema

KNJIGARNA JOSEPH GRDINA

6113 St. Clair Ave.

Cleveland